

Од Туниса до "Окупације Волстрита"

Пише: Дејвид Волш
четвртак, 13 октобар 2011 19:47

(Global Research, 10.10.2011)

У широко распрострањеном чланку ["У потрази за енергијом, синдикати се придружују протесту против Волстрита"](#), од 5. октобра, *Њујорк тајмс* је

истакао држање и улогу Стјуарта Аплбаума (Stuart Appelbaum), председника Уније синдиката grosистичких фирми и робних кућа [Wholesale and Department Store Union (RWDSU)] према садашњим протестима под именом "Окупирајмо Волстрит".

Тајмс је прво објаснио да је „Аплбаум, утицајни синдикални вођа из Њујорк Ситија, прошлог месеца био у Тунису, где је саветовао новонастали синдикални покрет, када га је запљуснула бујица телефонских позива и електронске поште упозоравајући га да се нешто код куће закувава“.

Он се сећа да је „тако `упозорен`, телефоном питао једног колегу да сазна ко се то налази иза покрета `Окупирајмо Волстрит` – да ли је то гомила хипија, или можда неких бунџија, и да ли ће тај покрет брзо да се утиша и угаси“.

У чланку се даље говори да је ове недеље “неколико истакнутих синдиката... учинило прве напоре да удружи снаге с покретом `Окупирајмо Волстрит`“. Лист цитира Аплбаумов коментар: „Синдикат би требало да црпе ту енергију и да од њих учи... Они допиру до много људи и узбуђују ту гомилу људи, до којих се синдикат годинама борио да допре.“

Како смо јуче већ истакли ([we noted yesterday on the WSWS](#)) [1], званичници синдиката

АФЛ-ЦИО (AFL-CIO)

[2]

покушавају да се инфилтрирају у протесте покрета "Окупирајмо Волстрит", како би га спречили да постане масовни покрет, независан од Демократске странке и оријентисан ка социјализму. Не постоји ништа што би их више плашило и ужасавало него помисао о неком револту радничке класе у САД.

Када се *Тајмс*, коме је исто толико стало да види политичко дављење покрета "Окупирајмо Волстрит", осећа побуђеним да пише о AFL-CIO и о протестима на Волстриту, прво име које се помаља и искаче је – Аплбаум. Па, ко је, или боље речено: *шта*

је тај Стјуарт Аплбаум?

Прво: шта је Аплбаум радио у Тунису? *Тајмс* не говори о томе, али у општим цртама, тамошња интервенција AFL-CIO је јасна – то је засновано на историји те организације и на њеној недавној активности.

Преко организација као што је Амерички институт за развој слободног рада [American Institute for Free Labor Development (AIFLD)] – што је, у ствари, заједнички подухват AFL-CIO, владе САД и главешина разних корпорација, амерички синдикати су већ деценијама ангажовани на прогуравању реакционарних политичких циљева владајуће елите САД. Она је основана 1961. у току Хладног рата, под туторством претходног председника AFL-CIO, Џорџа Минија (George Meany). Та AIFLD је пружала директну помоћ државним ударима у Бразилу, Аргентини и Чилеу, чији су спонзор биле САД.

Под Минијевим наследником, Лејном Киркландом (Lane Kirkland), AIFLD је појачала своју помоћ десничарским синдикатима у Ел Салвадору, Гватемали, Хондурасу и Никарагви – истовремено када је Реганова влада повећала своје финансирање убилачким режимима у Централној Америци и контрашима који су покушавали да збаци сандинистичку владу у Никарагви.

AFL-CIO наставља да води прљаве операције широм света, уз помоћ организација као што је Амерички центар за међународну радну солидарност [American Center for International Labor Solidarity (ACILS)], – или како то још зову "Центар солидарности" ["Solidarity Center"]. Њега са 96% финансира влада САД. Тај ACILS је саставни елемент Националне организације за подршку и финансирање демократије [National Endowment for Democracy (NED)]. А, тај NED је, опет, канал за државна средства која су се тајно

Од Туниса до "Окупације Волстрита"

Пише: Дејвид Волш

четвртак, 13 октобар 2011 19:47

пребацивала из ЦИА ([a conduit for government funds that used to be funneled covertly from the CIA](#)). ACILS је, између осталих својих операција, био активан и у покушајима збацивања Чавесовог режима у Венецуели.

То је тај стварни значај и операција AFL-CIO у Тунису. Главни интерес америчких синдиката је у томе да се обезбеди да радници у Тунису, Египту и другде не ометају империјалистичке интересе Америке у том региону. Они синдикати чије оснивање такви помажу, имају задатак одбране капитализма и потискивања/спречавања левичарских елемената.

У Тунису, како смо (WSWS) већ објавили, Међународна конфедерација синдиката [International Trade Union Confederation (ITUC)] у сарадњи са AFL-CIO и са британским TUC „делује преко своје филијале, Туниске генералне радничке уније [UGTT – Tunisian General Labour Union] која је вишегодишњи савезник бившег диктатора Бен Алија. UGTT је прво осудила масовне демонстрације против Бен Алија – а затим, када је он побегао, придружила се лажној влади “националног јединства“ састављеној од његових политичких јатака и у њој остала све док протести нису натерали њене функционере да се повуку.“

Вебсајт AFL-CIO је испуњен хипокритским чланцима о борби “за људска права“ у Тунису – борби која уопште никада није занимала званичнике синдиката САД током свих оних деценија док је Бен Алијев режим чврсто седео у седлу. На том вебсајту стоји да је туниски синдикални активиста Џамел Бетајиб (Jamel Bettaieb) био богато угошћен у Вашингтону и да је примио једну од “Награда за демократију“ NED-а [“Democracy Awards,” 2011, the National Endowment for Democracy], уз по једног Сиријца, Либијца, Бахреинија, Јеменита и Египћанина. (Различита национална порекла појединих добитника вероватно могу бити користан путовођа за оне области које влада САД и ЦИА сматрају за “жаришта“.)

Три званичника AFL-CIO – Марк Гефни (Mark Gaffney), председник AFL-CIO Мичигена, Вилијам (Бил) Флечер (William (Bill) Fletcher), директор теренске службе и едукације

Од Туниса до "Окупације Волстрига"

Пише: Дејвид Волш
четвртак, 13 октобар 2011 19:47

Америчке федерације владиних службеника (American Federation of Government Employees), и Шенон Ледерер (Shannon Lederer), помоћник директора за међународне послове Америчке федерације учитеља (American Federation of Teachers) посетило је Тунис (као и Палестину и Египат) у јуну, а спонзор путовања им је био већ поменути "Центар солидарности". Састали су се са званичницима туниског синдиката, и синдикалним званичницима из Либије и Алжира.

Такав је тип операција које влада САД финансира у Тунису – одакле се недавно вратио и Аплбаум да покуша да гаси ватру која се приближила његовој кући.

Међутим, било би неправедно према Аплбауму говорити само о овом туниском подухвату. Његови интереси и активности су много шири. То је јако запослен човек.

Осим што је од 1998. председник RWDSU који има 100.000 чланова и део је Уједињених радника прехране и трговине (United Food and Commercial Workers), Аплбаум је и председник Јеврејског радничког синдикалног комитета (Jewish Labor Committee) – про-израелског лобија унутар америчких синдиката. У том својству, он редовно брани ционистичку политику – мада ипак у њеној "умереној", лабуристичкој верзији, и осуђује отпор Палестинаца. Он је такође повезан и са "Амеину" – наследником Радничке ционистичке алијансе (Labor Zionist Alliance).

Пре него што се UFCW издвојила из AFL-CIO, Аплбаум је био потпредседник националног AFL-CIO и члан федералног управног савета од 1998. до 2005. Сада је потпредседник AFL-CIO државе Њујорк, и Централног радног савета (Central Labor Council) града Њујорка.

Он има и истакнуту улогу у Демократској странци, јер је раније био и главни саветник Демократског националног комитета (Democratic National Committee). Био је биран за делегата на националним конвенцијама Демократске странке 1996, 2000, 2004 и 2008. године, као и за заменика делегата 1992. У 2008-ој години био је члан Изборног савета (Electoral College), као гласач из Њујорка за Обаму.

Од Туниса до "Окупације Волстрита"

Пише: Дејвид Волш

четвртак, 13 октобар 2011 19:47
